

Izvirna jezikovna različica te strani je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Swipe to change

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Hrvaška

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

Pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi pomeni, da se pisanja v civilnih in gospodarskih zadevah vročijo vsem strankam v postopku.

V točkah 6, 7 in 8 prvega odstavka člena 4 uredbe o pisarniškem poslovanju (*Uredba o uredbom poslovanju*; v nadaljnjem besedilu: uredba), *Narodne novine* (NN; uradni list Republike Hrvaške) št. 7/09, je določeno, da je lahko tako pisanje vloga ali akt.

– Vloga je pisanje, s katerim stranka sproži postopek, dopolni ali spremeni vlogo ali drug pravni zahtevek ali se takemu zahtevku odpove.

V členu 14 zakona o pravnem postopku (Zakon o parničnem postopku, NN št. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 in 89/14; v nadaljnjem besedilu: ZPP) je določeno, da če za posamezna pravna dejanja ni z zakonom določeno, v kakšni obliki se lahko opravijo, jih stranke opravijo zunaj naroka pisno, na naroku pa ustno.

V členu 106 ZPP je določeno, da se vloge – tožba, odgovor na tožbo, pravna sredstva in druge izjave, predlogi in sporočila, ki se vlagajo zunaj obravnave –, vložijo v pisni obliki.

Vloge so torej pisanja, s katerimi stranke in drugi udeleženci v postopku opravljajo procesna dejanja.

– Akt je pisanje, s katerim organ odloči o predmetu postopka, odgovori na vlogo stranke ali odredi, prekine ali dokonča neko uradno dejanje ter uradno komunicira z drugimi organi ali pravnimi osebami z javnimi pooblastili.

Vročanje pisanj, kot je opredeljeno v zakonu, je način, kako morajo pristojni organi in osebe naslovnikom omogočiti dostop do vsebine pisanj, ki so nanje naslovljena. Če stranka ni prejela pisanja in je bila zato kršena njena pravica do izjave, to vsekakor predstavlja bistveno kršitev določb pravnega postopka in stranki omogoča vložitev izrednih pravnih sredstev.

Vročitev tožbe tožencu je tudi nujni pogoj za začetek pravnega postopka, ki se začne, ko je tožba vročena tožencu (prvi odstavek člena 194 ZPP).

Glede vročitve pisanj zato veljajo posebna pravila, saj je vročitev pogoj za spoštovanje določenih načel pravnega postopka, kot je pravica strank do izjave; pomeni, da mora biti strankam omogočen dostop do informacij o kraju in času opravljanja pravnih dejanj in njihovi vsebini. Poleg tega se postopek sploh ne more začeti, če tožba ni vročena tožencu v skladu z veljavnimi predpisi. Vročitev pisanja je pomembna tudi, ker v nekaterih primerih rok, v katerem lahko stranka opravi procesno dejanje (odgovor na tožbo, pritožba), začne teči z vročitvijo pisanja, kar pomeni, da je treba v sodnih postopkih torej narediti vse, da se naslovnik seznanji z vsebino pisanja, ki se mu vroča (načelo pravne varnosti ter načelo ustnosti in pisnosti). Pisanje se šteje za pravilno vročeno le, če so bili upoštevani predpisi o vročitvi pisanj.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Tožbe, plačilne naloge, sodbe in druge sodne odločbe, zoper katere je mogoča posebna pritožba in zoper katere je mogoče vložiti pravno sredstvo, je treba zadevni stranki vročiti osebno; enako velja za druga pisanja, če je tako določeno v zakonu ali če sodišče meni, da je potrebna posebna previdnost, ker so na primer dokumenti priloženi v izvorniku ali iz drugih podobnih razlogov (prvi odstavek člena 142 ZPP).

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Poglavje 11 ZPP vsebuje določbe o vročanju pisanj.

V prvem odstavku člena 133 ZPP je določen način vročanja pisanj, ki morajo biti vročena po pošti ali po pristojnem sodnem uradniku ali sodnem uslužbencu, pristojnem upravnem organu, notarju ali neposredno na sodišču oziroma po elektronski poti v skladu s posebnim zakonom.

V členu 133a ZPP je določeno, da lahko sodišče na zahtevo stranke, ki izjavi, da je pripravljena nositi stroške, izda odločbo, zoper katero se ni mogoče pritožiti, in odredi, naj se vročitev zaupa notarju. Namesto notarja lahko to nalogo opravi notarski pomočnik, notarski svetovalec ali notarski pripravnik.

V členu 133b ZPP je določeno, da če se toženec in tožnik pred vložitvijo tožbe na sodišču pisno dogovorita, da se lahko pisanja, ki se nanašajo na spor, na katerega se nanaša tak dogovor, tožencu vročijo na določenem naslovu ali po določeni osebi v Republiki Hrvaški, se tožba in druga pisanja v postopku na predlog tožnika tožencu vročajo na navedenem naslovu ali navedeni osebi. Če vročitev ni mogoča, sodišče odredi, da se odtlej vsa pisanja tožencu vročajo z objavo na oglasni deski sodišča.

V členu 133c ZPP je določeno, da če se stranki tako dogovorita med postopkom, sodišče odloči, naj vloge in druga pisanja pošiljata neposredno druga drugi s priporočeno pošto s povratnico. Če je katera od strank pravna oseba ali fizična oseba, ki opravlja registrirano dejavnost, se lahko pisanje vroči neposredno na naslov njenega sedeža, kar potrdi s potrdilom o prevzemu pisanja, opremljenim z žigom. Če obe stranki v pravnem postopku zastopa odvetnik ali državni tožilec, lahko sodišče odredi, naj zastopnika strank vloge pošiljata neposredno drug drugemu, po pošti s povratnico ali neposredno v urad ali pisarno.

V členu 134a je določeno, da se pravnim osebam, ki so vpisane v sodni ali drug register, pisanje vroči na naslovu, navedenem v tožbi. Če vročitev na naslovu, navedenem v tožbi, ni uspešna, se vročitev opravi na naslovu sedeža take osebe, kot je vpisan v registru. Če tudi vročitev na naslovu sedeža ne uspe, se vročitev opravi z objavo pisanja na oglasni deski sodišča. Enako velja za fizične osebe, ki opravljajo določeno registrirano dejavnost (obrtniki, trgovci posamezniki, notarji, odvetniki, zdravniki itd.), če se takim osebam vroča pisanje, povezano z opravljanjem njihove dejavnosti.

V členu 134b ZPP je določeno, da če se na zahtevo osebe in po odobritvi predsednika sodišča vročitev taki osebi opravi na sodišču, se pisanje, ki ga sodišče naslovi na tako osebo, odda v predalčnik v prostoru, ki ga v ta namen določi sodišče. Vročitev opravi sodni uradnik. Predsednik sodišča lahko z odločbo, izdano v upravnem postopku, odredi, da morajo vsi odvetniki in notarji ter določene pravne osebe, ki imajo pisarno oziroma sedež na območju tega sodišča, prejemati sodna pisanja v zgoraj navedene predalčnike.

V členu 135 ZPP je določeno, da se vabila vojaškemu osebju, pripadnikom policije in osebam, ki so zaposlene v kopenskem, rečnem, pomorskem in zračnem prometu, vročajo po njihovem poveljstvu ali neposrednem predstojniku. Po potrebi se jim lahko na ta način vročajo tudi druga pisanja.

V členu 136 ZPP je določeno, da če se pisanje vroča osebam ali ustanovam v tujini ali tujcem, ki uživajo imunitetno pravico, se vročitev opravi po diplomatski poti, če v mednarodni pogodbi ali ZPP (člen 146) ni drugače določeno. Če je treba vročitev opraviti državljanu Republike Hrvaške v tujini, se lahko opravi po pristojnem konzularnem ali diplomatskem predstavniku Republike Hrvaške, ki opravlja konzularne zadeve v tisti tuji državi. Taka vročitev je veljavna le, če je oseba, ki ji je treba pisanje vročiti, pripravljena pisanje sprejeti.

V členu 137 ZPP je določeno, da se vročitev osebam, ki jim je odvzeta prostost, opravi po upravi zapora, kazenske ustanove ali vzgojnega zavoda. V nekaterih primerih se lahko vročitev osebam, navedenim v členih 141 in 142 ZPP (fizičnim osebam, ki ne opravljajo registrirane dejavnosti, in fizičnim osebam, ki opravljajo registrirano dejavnost, vendar se spor ne nanaša na tako dejavnost), ponovno opravi tako, da se pisanje objavi na oglasni deski sodišča.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah zaproseni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če naslovnik ne prebiva več na naslovu, ki je znan organu prosilcu?

Če se je naslov osebe, na katero je pisanje naslovljeno in ki ji je treba pisanje vročiti na zaprosilo tujega pristojnega organa, spremenil in zato pisanja ni mogoče vročiti, mora hrvaško sodišče v skladu s členom 143 ZPP poskušati opraviti vročitev pisanja na naslovu, kjer ima oseba na Hrvaškem prijavljeno prebivališče, kot izhaja iz evidence ministrstva za notranje zadeve Republike Hrvaške.

Če se predloži dokaz o obstoju pravnega interesa, se lahko pri policijski upravi vložijo vloga za posredovanje informacij o stalnem ali začasnem prebivališču osebe, ki se ji vroča pisanje v pravdnem postopku.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Sodni register gospodarskih družb v Republiki Hrvaški je brezplačna javna storitev, ki tujim pravosodnim organom in/ali strankam v sodnih postopkih omogoča, da vse potrebne informacije o hrvaških družbah brezplačno pridobijo na naslednjem spletnem naslovu:

<https://sudreg.pravosudje.hr/registar/f?p=150:1>.

Naslovi fizičnih oseb niso javno dostopni, dostopni so le prek ministrstva za notranje zadeve Republike Hrvaške.

4.3 Kako organi v tej državi članici obravnavajo zaprosila, poslana na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah, ki so namenjena ugotovitvi trenutnega naslova osebe?

V hrvaški zakonodaji ni določeno, kako naj sodišča obravnavajo zaprosila, poslana v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah. Iz prakse pa izhaja, da se hrvaška sodišča ustrezno odzivajo na zaprosila tujih pravosodnih organov za pridobivanje informacij o trenutnem naslovu osebe, prejeta v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1206/2001.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Pisanje se po navadi vroča po pošti ali po pooblaščenem sodnem uradniku. Alternativni načini vročanja so navedeni v členih 133–137 ZPP. Ti vključujejo vročanje pisanj po pristojnem upravnem organu, notarju ali neposredno na sodišču oziroma po elektronski poti v skladu s posebnim zakonom. V nekaterih primerih je pisanje mogoče vročiti z objavo na oglasni deski sodišča.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

Vročanje pisanj po telefonu, telefaksu ali elektronski pošti je dovoljeno v primerih, navedenih v petem odstavku člena 193 ZPP in sedmem odstavku člena 321 ZPP (obvestilo drugostopenjskega sodišča prvostopenjskemu sodišču, da je bilo o pritožbi že odločeno, in obvestilo prvostopenjskega sodišča drugostopenjskemu sodišču o tem, da je pritožba umaknjena ali da stranki nameravata skleniti sodno poravnavo).

V členu 495 ZPP je določeno, da je mogoče v nujnih primerih datum naroka določiti po telefonu, telegramu ali elektronski poti v skladu s posebnim zakonom ali na drug primeren način. Če o določitvi naroka ne obstaja noben drug pisni dokaz, se o tem naredi uradni zaznamek.

V členu 507o je določeno, da se lahko obrazci v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2007 in druge zahteve ali izjave predložijo kot vloge po telefaksu ali elektronski poti. Minister, pristojen za pravosodne zadeve, mora za predložitev pisanj po telefaksu ali elektronski poti izdati poseben pravilnik, v katerem določi tudi začetek njegove uporabe. Tak pravilnik še ni bil izdan, zato niso izpolnjeni tehnični pogoji za uporabo te vrste komunikacije.

Načeloma pa členi 492a, 492b in 492c določajo način in pravila vročanja vlog po elektronski poti v postopkih pred gospodarskimi sodišči. Za uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev je treba izdati pravilnik, ki določa vsebino in obliko ustreznega obrazca, pogoje, pod katerimi se lahko vloge vložijo v elektronski obliki, oblike zapisa vlog v elektronski obliki (formati) ter organizacijo in delovanje informacijskega sistema. Tak pravilnik še ni bil izdan, zato niso izpolnjeni tehnični pogoji za uporabo te vrste komunikacije.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

V drugem odstavku člena 142 ZPP je določeno, da če oseba, ki ji je treba pisanje osebno vročiti, ni dosegljiva na naslovu za vročanje, kot je naveden v tožbi ali spisu, se vročevalec pozanima, kdaj in kje bo oseba dosegljiva, in lahko eni od oseb iz prvega, drugega ali tretjega odstavka člena 141 ZPP izroči pisno obvestilo, v katerem navede datum in čas, ko naj bo oseba dosegljiva v stanovanju ali na delovnem mestu, da bo lahko prejela pisanje. Če oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, niti takrat ni dosegljiva, veljajo določbe člena 141 ZPP in šteje se, da je bila vročitev pravilno opravljena.

V zvezi s tem se za nadomestno vročitev v praksi uporabljajo določbe člena 37 zakona o poštnih storitvah (NN št. 144/12 in 153/13). V navedenem zakonu je določeno, da je treba poštno pošiljke, razen navadnih poštnih pošiljk, dostaviti osebno naslovniku, njegovemu zakonitemu zastopniku ali pooblaščenцу. Izjemoma se lahko poštna pošiljka, kadar je ni mogoče dostaviti nobeni od navedenih oseb, izroči odraslemu članu gospodinjstva, osebi, ki je v gospodinjstvu ali poslovnih prostorih naslovnika stalno zaposlena, ali pooblaščen osebi v poslovnih prostorih pravne ali fizične osebe, kjer je naslovnik stalno zaposlen. Če pošiljke ni mogoče izročiti na navedeni način, se v hišnem predalčniku naslovnika pusti obvestilo, kdaj in kje lahko pošiljko prevzame. Po navadi pošta pusti obvestilo, da je pošiljko mogoče prevzeti v določenem poštnem uradu v petih dneh od datuma dostave obvestila. Če naslovnik v tem roku pošiljke ne prevzame, izvajalec storitev pošiljko vrne pošiljatelju.

Kot zadnja možnost velja, da se lahko pisanje vroči z objavo na oglasni deski sodišča (členi 133b, 134a, 134b, 143 in 144 ZPP).

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Če se uporabi drug način vročanja, se šteje, da je pisanje vročeno na dan, ko je predano naslovniku ali osebi, ki je pooblaščen za sprejem pisanja v imenu naslovnika, v primeru objave na oglasni deski pa po osmih dneh, odkar je bilo pisanje tam objavljeno.

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

V členu 37 zakona o poštinih storitvah (NN št. 144/12 in 153/13) je določeno, da je treba poštno pošiljke, razen navadnih poštinih pošiljk, dostaviti osebno naslovníku, njegovemu zakonitemu zastopniku ali pooblaščenču. Izjemoma se lahko poštna pošiljka, kadar je ni mogoče dostaviti nobeni od navedenih oseb, izroči odraslemu članu gospodinjstva, osebi, ki je v gospodinjstvu ali poslovnih prostorih naslovníka stalno zaposlena, ali pooblaščenči osebi v poslovnih prostorih pravne ali fizične osebe, kjer je naslovník stalno zaposlen. Če pošiljke ni mogoče izročiti na navedeni način, se v hišnem predalčniku naslovníka pusti obvestilo, kdaj in kje lahko pošiljko prevzame. Če naslovník v tem času pošiljke ne prevzame, izvajalec storitev pošiljko vrne pošiljateljju.

Če se na zahtevo osebe in po odobritvi predsednika sodišča vročitev taki osebi opravi na sodišču, se pisanje, ki ga sodišče nasloví na tako osebo, odda v predalčnik v prostoru, ki ga v ta namen določi sodišče. Vročitev opravi sodni uradnik. Predsednik sodišča lahko z odločbo, izdano v upravnem postopku, odredi, da morajo vsi odvetniki in notarji ter določene pravne osebe, ki imajo pisarno oziroma sedež na območju tega sodišča, prejemati sodna pisanja v zgoraj navedene predalčnike (člen 134b ZPP). V takem primeru morajo navedene osebe pisanje prevzeti v osmih dneh. Če pisanja v navedenem roku ne prevzamejo, se objavi na oglasni deski sodišča. Šteje se, da je bilo pisanje vročeno, ko se izteče osmi dan od objave na oglasni deski sodišča.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovník zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovník zavrne podpis vročilnice, vročevalec to dejstvo in datum vročitve z besedo navede na vročilnici, s tem pa se šteje, da je bilo pisanje vročeno (člen 149(3) ZPP).

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštinih storitev (člen 14 uredbe o vročanju)

8.1 Če izvajalec poštinih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovníku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 14 uredbe o vročanju), ali mora pisanje vročiti naslovníku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

V členu 507c je določeno, da se vročitev pisanja v skladu z določbami člena 14 Uredbe (ES) št. 1393/2007 dokazuje s povratnico ali enakovrednim dokumentom. Pisanje, ki ga je treba v Republiki Hrvaški vročiti v smislu določb člena 7(1) Uredbe (ES) št. 1393/2007, se lahko vroči tudi s priporočeno pošto s povratnico.

V ZPP ni določeno, da je treba pisanje v smislu člena 14 Uredbe (ES) št. 1393/2007 vročiti zgolj naslovníku, zato se smiselno uporabljajo določbe ZPP o osebni vročitvi.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštinih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 14 Uredbe št. 1393/2007, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovníku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščenči za prevzem poštinih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštinih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

V skladu s smiselno uporabo določb ZPP o osebni vročitvi je mogoče pisanje kot zadnjo možnost objaviti na oglasni deski sodišča, pri čemer se šteje, da je vročitev v Republiki Hrvaški opravljena.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovník obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

V drugem odstavku člena 142 ZPP je določeno, da če oseba, ki ji je treba pisanje osebno vročiti, ni dosegljiva na naslovu za vročanje, kot je naveden v tožbi ali spisu, se vročevalec pozanima, kdaj in kje bo oseba dosegljiva, in lahko eni od oseb iz prvega, drugega ali tretjega odstavka člena 141 ZPP izroči pisno obvestilo, v katerem navede datum in čas, ko naj bo oseba dosegljiva v stanovanju ali na delovnem mestu, da bo lahko prejela pisanje. Če oseba, ki ji je treba vročiti pisanje, niti takrat ni dosegljiva, veljajo določbe člena 141 ZPP in šteje se, da je bila vročitev pravilno opravljena.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

V členu 149 ZPP je določeno, da mora prejemnik podpisati potrdilo o vročitvi (vročilnico) in sam zabeležiti datum prejema. Če se pisanje vroča državnemu organu, pravni osebi ali fizični osebi, ki opravlja registrirano dejavnost, mora prejemnik poleg podpisa dodati še pečat ali žig organa ali osebe. Če organ ali oseba, ko ji je pisanje vročeno, v potrditev prejema ne odtisne pečata ali žiga, mora vročevalec na vročilnici navesti razloge za to. Če je prejemnik nepismen ali se ne zmore podpisati, vročevalec napiše njegovo ime in priimek ter z besedo navede datum vročitve in zabeleži, zakaj se prejemnik ni podpisal sam. Če prejemnik zavrne podpis vročilnice, vročevalec to zabeleži na vročilnici in z besedo zabeleži datum vročitve, s čimer se šteje, da je bilo pisanje vročeno. Če se vročitev opravlja v skladu z določbami drugega odstavka člena 142 ZPP, mora biti na vročilnici poleg potrdila o prejemu pisanja navedeno tudi, da je bilo predhodno izdano pisno obvestilo. Kadar je v skladu z določbami tega zakona pisanje izročeno drugi osebi in ne naslovníku, mora vročevalec na vročilnici navesti razmerje take osebe do naslovníka. Vročevalec, ki osebe, ki ji vroča pisanje, osebno ne pozna, mora tako osebo prositi, naj izkaže svojo istovetnost, pri čemer to ne velja, če se pisanje vroča državnemu organu ali pravni osebi. Vročevalec na vročilnici navede ime in priimek osebe, ki ji je bilo pisanje izročeno, in navede tudi, ali to osebo pozna, če pa je ne pozna, mora na vročilnici navesti številko dokumenta, s katerim se potrjuje istovetnost osebe, in kdo ga je izdal. Če vročevalec ni notar, mora na vročilnici razločno napisati svoje ime, priimek in funkcijo ter se podpisati. Če je potrebno, lahko vročevalec o vročitvi sestavi poseben zapisnik in ga priloži vročilnici. Če je na vročilnici naveden napačen datum vročitve, se šteje, da je vročitev opravljena, ko je bilo pisanje izročeno. Če se vročilnica izgubi, se lahko vročitev dokazuje kako drugače.

V tretjem in četrtem odstavku člena 133a ZPP je določeno, da notar sestavi zapisnik o prejemu pisanja in o dejanjih, ki so bila opravljena za vročitev. Notar mora sodišču brez odlašanja neposredno predložiti overjen izvod zapisnika o prejemu pisanja za vročitev in potrdilo o vročitvi z overjenim izvodom zapisnika o vročitvi oziroma nevročeno pisanje z overjenim izvodom zapisnika o dejanjih, ki so bila opravljena.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovník ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Naslovník ali oseba, ki ji je mogoče vročiti pisanje, lahko sprejem pisanja zavrne le, če se vročitev opravlja ob času, na kraju ali na način, ki ga zakon ne določa. Vendar če naslovník ali oseba, ki mora sprejeti pisanje, kljub temu zavrne sprejem pisanja brez zakonitega razloga ali ga zavrže ali uniči, še preden ga je prebrala, taka zavrnitev ne vpliva na pravne posledice vročitve pisanja (VsSr Gzz 61/73 – ZSO 4/76-140).

Če prejemnik zavrne podpis vročilnice, vročevalec to zabeleži na vročilnici in z besedo navede datum vročitve, s čimer se šteje, da je bilo pisanje vročeno (tretji odstavek člena 149 ZPP).

Zadnja možnost vročitve pisanja, če je bil njegov sprejem zavrnjen, je objava pisanja na oglasni deski sodišča. Šteje se, da je bilo pisanje vročeno, ko se izteče osmi dan od objave na oglasni deski sodišča.

Ob vročitvi pisanja tretji osebi, ki ni naslovník, je treba na vročilnici navesti razmerje med obema osebama (peti odstavek člena 149 ZPP). Vročevalec, ki osebe, ki ji vroča pisanje, osebno ne pozna, mora tako osebo prositi, naj izkaže svojo istovetnost, pri čemer to ne velja, če se pisanje vroča državnemu organu ali pravni osebi. Vročevalec na vročilnici navede ime in priimek osebe, ki ji je bilo pisanje izročeno, in navede tudi, ali to osebo pozna, če pa je ne pozna, mora na vročilnici navesti številko dokumenta, s katerim se potrjuje istovetnost osebe, in kdo ga je izdal. Če vročevalec ni notar, mora na vročilnici razločno napisati svoje ime, priimek in funkcijo ter se podpisati. Če je potrebno, lahko vročevalec o vročitvi sestavi poseben zapisnik in ga priloži vročilnici. Če je na vročilnici naveden napačen datum vročitve, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo pisanje dejansko izročeno. Če se vročilnica izgubi, se lahko vročitev dokazuje kako drugače.

Če vročevalec ne vroči pisanja s potrebno skrbnostjo in to znatno podaljša postopek, mu lahko sodišče naloži denarno kazen.

11 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko?

V členu 63 uredbe je določeno, da se stroški poštna dostave zaračunajo in beležijo v skladu z določbami o izvajanju poštnih storitev.

V petem, šestem in sedmem odstavku člena 133a ZPP je določeno, da morajo stranke vse stroške vročitve po notarju plačati neposredno notarju. Če notar plačila za vročitev ne prejme vnaprej, mu vročitve ni treba opraviti. Notar o tem sestavi zapisnik in neposredno obvesti sodišče. Strankam ni treba plačati notarske takse za dejanja, ki jih notar opravi za vročitev. Če sodišče tako odloči, se stroški vročitve po notarju prištejejo stroškom postopka. Nagrado in povračilo stroškov notarju za opravljanje storitev določa pravilnik o začasnih notarskih tarifah (NN št. 97/01 in 115/12).

V petem odstavku člena 146 ZPP je določeno, da mora tožnik vnaprej zagotoviti sredstva za imenovanje in delovanje zastopnika toženca za sprejem pisanj, in sicer v skladu z odločbo sodišča, zoper katero ni mogoča posebna pritožba. Če tožnik takih sredstev ne zagotovi v določenem roku, sodišče tožbo zavrže. Stroške vročitve po imenovanem sodnem uradniku je treba plačati vnaprej v znesku, ki ga določi sodišče. Tak način je predviden v členu 49 poslovnika sodišča (NN št. 35/15), v katerem je določeno, da se lahko zunaj sodišča izvajajo samo uradna dejanja, ki so v skladu z zakonom nujna za rešitev zadeve; v členu 50 navedenega poslovnika je določeno, da je povrnitev stroškov za dejanja, opravljena zunaj sodišča, določena v posebnih predpisih in da se lahko dejanja zunaj sodišča, odrejena na zahtevo in strošek stranke, načeloma opravijo le, ko zadevna stranka vnaprej plača določeni znesek.

Zadnja posodobitev: 31/10/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.